

Згідно своїх семантичних особливостей, займенник не може бути вживаний інакше, як будучи конкретизований текстом або ситуацією. Ще однією семантичною особливістю займенників є широта їх використання.

За своїми морфологічними особливостями, займенники співвідносяться з іменниками, прикметниками та числівниками. Відповідно виділяють: займенникові іменники, займенникові прикметники та займенникові числівники.

Що ж до синтаксичних особливостей займенників, то їх синтаксична функція залежить від того, з якою частиною мови співвідноситься дане слово. Займенники, що вказують на предмет, співвіднесені з іменниками і виконують у реченні функцію іменників, а займенники, що вказують на признак, співвіднесені з прикметниками і виконують у реченні функції прикметників.

ОСОБЛИВОСТІ РЕЛІГІЙНИХ ТЕКСТІВ (НА ОСНОВІ АНГЛОМОВНОЇ БІБЛІЇ)

Доп. – Погребняк О., ПР-22

Наук. кер. - к.філол.н., доц. Баранова С.В.

Дослідження, проведене під час написання курсової роботи дозволяє зробити висновки, що Біблія описує людей, речі та обставини естетичного споглядання. Але вона не переслідує суто естетичні цілі. Образотворчі прийоми грають в ній службову роль. Релігійним текстам властива відсутність літературного портрета, умовність пейзажу. Одна із складних рис писання Біблії – це її двоїстий опис як Бога, так і людини.

Аналіз структури текстів Біблії свідчить про використання в ній різних літературних жанрів, адже її писали в різні історичні епохи різні люди. В Святому Писанні наявні елементи міфології, героїчного епосу, приповістей та байок, новел і філософських есе. Це розмаїття літературних жанрів позитивно вплинуло на розвиток як релігійної, так і світської літератури. Сюжетно-жанрові лінії Біблії і зараз надихають багатьох письменників на створення нових шедеврів мистецтва.

Англомовні релігійні тексти не мають поетичної форми та віршованості на відміну від текстів єврейської Біблії. При вивченні семантики тексту Писання встановлюються власні форми та прийоми Біблії, такі як ампліфікація, архаїзми, гіперболи, ідіоми, звуконаслідування, інвективи, іносказання, метафори, метонімії, поетичний паралелізм, риторичні питання, вигуки і звертання, сатиричні елементи та інше. Усі художні прийоми Писань біблійних книг служать меті показати, що тільки в Богові й через Бога людина знаходить свою вищу цінність. Прийом недосказанності залишає простір багатоплановому розумінню й свідчить про біблійний полісемантизм.

Основні універсальні концепції, частково запозичені з міфологічних світоуявлень, функціонують на мовному та мисленневому рівнях у вигляді різнооформлених біблеїзмів. Також було доведено, що запозичені з біблійного тексту одиниці можуть трансформуватися за структурно-семантичним значенням, а контекстуальне вживання біблійно вмотивованих фразеологічних одиниць часто позбавляє їх біблійного значення. Біблійна символіка може надавати нейтральним словам полісемантичності та робити можливим утворення нових фразеологічних одиниць або образів

Виходячи з проведених в даній курсовій роботі досліджень щодо біблеїзму як засобу відображення універсальних концептів у "християнській" картині світу, можна зробити висновки, що конкретна фразеологічна одиниця може знижувати біблійне значення, граючи на контрасті високого та повсякденного, з метою підкреслення певної ідеї. Звичайні слова можуть набувати символічної та стилістичної забарвленості й здатні, в свою чергу, утворювати нові мовні одиниці, зокрема, евфемістичні та ідіоматичні вислови. Таку здатність вони отримують завдяки їхній попередній біблійній мотивації, що дозволяє розглядати їх теж як біблеїзми.

Фразеологізми біблійного походження не є застиглими цитатами, які не допускають ніяких змін. У сучасній англійській

мові багато з них обростають варіантами, піддаються різним видам оновлення, від них можуть утворюватися похідні.

В мові та свідомості існує певна кількість основних концептів, понять, символів та образів, що великою мірою детерміновані біблійним світосприйняттям, завдяки чому відбувається їх еволюція на мовно-мисленнєвому рівні.

BORROWINGS IN MODERN ENGLISH

Sumina T., ІІР-22

Scientific Supervisor: Baranova S.

Borrowing of words from other languages is characteristic of English throughout its history. More than two thirds of the English vocabulary are borrowings. Mostly they are words of Romanic origin (Latin, French, Italian, Spanish). Borrowed words are different from native ones in their phonetic morphological structure and also their grammatical forms. It is also peculiar for borrowings to be non-motivated semantically. English history is very rich in different types of contacts with other countries, that is why it is very rich in borrowings. The Roman invasion, the adoption of Cristianity, Scandinavian and Norman conquests of the British Isles, the development of British colonialism and trade and cultural relations served to increase immensely the English vocabulary. The majority of these borrowings are fully assimilated in English in their pronunciation, grammar, spelling and can be hardly distinguished from native words. English continues to take in foreign words, but now the quantity of borrowings is not so abundant as it was before. All the more so, English now has become a «giving» language, it has become Lingva franca of the twentieth century.

Borrowings can be classified according to different criteria:

- a) according to the aspect which is borrowed,
- b) according to the degree of assimilation,
- c) according to the language from which the word was borrowed[4,51].

(In this classification only the main languages from which words were